

Dosar nr. .
(2006)

R O M Â N I A
TRIBUNALUL TULCEA
SECȚIA CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ NR. .

Ședința publică din data de 22 ianuarie 2007

Președinte -

Grefier -

S-a luat în examinare, în vederea pronunțării, acțiunea în contencios administrativ, promovată de reclamanta

cu sediul în
nr.10, în contradictoriu cu pârâtele **M.F.P.-Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea și Direcția de Control Fiscal II-Serviciul Control Fiscal Mari Contribuabili**- ambele cu sediul în Tulcea, str. Păcii, nr.20.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 18 ianuarie 2007, susținerile părților prezente fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezente hotărâre.

T R I B U N A L U L ,

Prin cererea adresată Tribunalului Tulcea și înregistrată la nr. /2006, a solicitat anularea deciziei nr.1/13.01.2006, emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea și a procesului-verbal înregistrat sub nr. .2005 încheiat ca urmare a inspecției fiscale efectuate în perioada 17.03.2005 / 4.05.2005.

În motivare, reclamanta arată că, în urma inspecției fiscale efectuate la în perioada 17.03.2005-4.05.2005, de către DGFP Tulcea- Direcția Controlului Fiscal II- Serviciul Control Fiscal Mari Contribuabili a fost încheiat procesul-verbal nr. .2005 prin care au fost stabilite în sarcina sa o serie de obligații de plată, inclusiv dobânzi și penalități de întârziere, împotriva căruia au formulat contestație, iar prin decizia nr. , aceasta a fost respinsă ca prematur formulată.

S-a mai menționat că raportul de inspecție fiscală nu poate constitui titlu de creanță, urmând să se emită o decizie de impunere, însă, organul fiscal a întocmit doar un proces-verbal de control în care se consemnează că reprezintă titlu de creanță și că poate fi atacat pe cale administrativ - jurisdicțională, dar cu toate acestea s-a respins ca prematură calea de atac exercitată.

În dovedirea cererii, s-au anexat la doar , în copie, decizia nr. .2006, contestația formulată împotriva procesului-verbal, procesul – verbal din .2005 și alte înscrisuri.

În apărare, pârâta a depus întâmpinare și a depus și întreaga documentația ce a stat la baza procesului-verbal contestat.

Prin sentința civilă nr. iunie 2006 a Tribunalului Tulcea s-a respins contestația ca nefondată, dar, în recurs, prin decizia civilă nr. oct.2006 a Curții de Apel Constanța, s-a casat hotărârea atacată și s-a trimis cauza spre rejudecare primei instanțe, unde s-a format dosarul nr. 2006.

Examinând cauza, în raport cu probele produse și cu aspectele invocate, instanța reține că prin procesul-verbal din 2005, întocmit de către DGFP Tulcea – Direcția Controlului Fiscal II – Serviciul Control Fiscal Mari Contribuabili s-au stabilit în sarcina – , unde s-a desfășurat controlul, obligații fiscale suplimentare constituind taxe și impozite datorate bugetului de stat.

În cuprinsul procesului-verbal întocmit s-a stipulat că acesta reprezintă titlu de creanță pentru diferențele stabilite inclusiv dobânzile și penalitățile și că eventualele contestații se depun, sub sancțiunea decăderii, la organul fiscal al cărui act se atacă în termen de 30 zile de la data comunicării, conform art.171 alin.1 din OG nr.92/2003.

Potrivit art.106 alin.1 și 2 din OG nr.92/2003, în forma în vigoare în perioada controlului, rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris , în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal, iar dacă, ca urmare a inspecției fiscale se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere.

În același timp, art.95 din același act normativ prevede, ca și proceduri de control fiscal, controlul prin sondaj, controlul inopinat și controlul încrucișat, dar și că la finalizarea controlului inopinat sau încrucișat se încheie proces-verbal.

Coroborând prevederile legale redate rezultă că inspecția fiscală efectuată trebuia să se finalizeze prin întocmirea unui raport de inspecție fiscală, în baza căruia să se emită decizia de impunere, și întrucât o astfel de decizie nu poate fi rezultatul unui proces-verbal, cum a și procedat organul fiscal ulterior, se impune concluzia că soluția adoptată prin decizia nr. nu este legală și temeinică, în mod greșit respingându-se contestația ca prematură.

În măsura în care, ulterior, organul fiscal ar fi emis această decizie de impunere, altfel s-ar fi pus problema în cauză, însă este clar că s-a greșit atunci când, la finalizarea inspecției s-a întocmit proces-verbal, și nu raport de inspecție fiscală, dar pentru că organul emitent a înțeles să-i confere valoare de titlu executoriu și să prevadă cale de atac, nu se putea respinge ca prematură contestația, ci trebuia analizată legalitatea și temeinicia actului emis, respectiv fondul contestației.

Intr-o atare situație sunt aplicabile dispozițiile art.175 alin.1 din OG nr.92/2003, conform cu care împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii, contestație ce este o cale administrativă de atac.

In baza acestui text legal, se putea formula contestație împotriva procesului-verbal emis – act administrativ fiscal, chiar dacă nu constituia și titlu de creanță, așa cum a fost definit prin art.41 , respectiv acel act emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Instanța nu poate verifica direct legalitatea și temeinicia procesului-verbal din , cât timp această analiză nu a făcut-o și organul fiscal investit cu rezolvarea contestației.

In consecință, instanța va admite contestația în parte și va anula decizia nr. emisă de către DGFP Tulcea, ca nelegală și netemeinică, urmând a obliga pârâta să analizeze pe fond contestația introdusă de către BCR SA – Suc.Tulcea – Agenția Măcin împotriva procesului-verbal arătat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE :

Admite contestația, promovată de reclamanta
cu sediul
județul Tulcea, în contradictoriu cu pârâtele M.F.P. – Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea și Direcția de Control Fiscal II- Serviciul Control Fiscal Mari Contribuabili - , ambele cu sediul în Tulcea, str. Păcii nr.20, județul Tulcea, în parte.

Anulează decizia nr. emisă de către D.G.F.P. Tulcea, ca nelegală și netemeinică.

Obligă Pârâta D.G.F.P.Tulcea să analizeze pe fond contestația formulată de către – împotriva procesului-verbal nr. întocmit de către D.G.F.P.Tulcea- Direcția Controlului Fiscal II – Serviciul Control Fiscal Mari Contribuabili.

Definitivă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din 22 ianuarie 2007.

Președinte,

Grefier,

